

Sygn. akt V U 1296/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 22 maja 2013 roku

Nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 1296/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 22.05.2013 r. odmówił przyznania W. D. prawa do wcześniejszej emerytury ponieważ w dniu 1.01.1999 r. suma jego okresów składkowych i nieskładkowych była mniejsza niż 25 lat oraz w szczególnych warunkach pracował tylko 5 lat i 3 m-ce zamiast co najmniej 15 lat.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawca podał, że nie zgadza się z nią. 3 lata pracował na „lakierowni” a 7 lat jako operator pras.

Sąd Okręgowy w Białymstoku ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie W. D. jest niezasadne.

Bezspornym w sprawie było, że urodził się (...).r.

Zgodnie z treścią art.116 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS postępowanie w sprawie świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Do wniosku

powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczenia, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Podstawowym dowodem potwierdzającym pracę w szczególnych warunkach jest świadectwo pracy.

Do swego wniosku W. D. dołączył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 4.09.1997 r. i 2.11.2004 r. Wg starszego od 1.08.1977 r. do 31.05.1984 r. był operatorem pras w Zakładach (...) w B.. Organ rentowy uznał, że w szczególnych warunkach był zatrudniony tylko na stanowisku sanitariusza (5 lat, 3 m-cy i 20 dni). Nawet gdyby doliczyć do uznanego okresu lata 1977 – 84 (6 lat 110 miesięcy) to suma obu okresów i tak jest mniejsza od 15 lat.

Na rozprawie w dniu 7.10.2013 r. wnioskodawca wyjaśnił, że w Zakładach (...) pracował „na prasie i w lakierowni”. Zajmował się okleinowaniem płyt wiórowych fornirem i ich lakierowaniem. Z płyt robiono meble szkolne i biurowe. Fornierowanie polega na pokrywaniu materiału (np. płyty wiórowej) warstwą drewna w celu uzyskania materiału o wyglądzie zbliżonym do tego jakie ma lite drewno.

W aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) znajdują się liczne dokumenty dotyczące przebiegu jego zatrudnienia w latach 1974 – 92. Od 14.10.1974 r. do 31.07.1977 r. był zatrudniony na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego, od 1.08.1977 r. do 31.12.1977 r. był pomocnikiem w produkcji drzewnej, od 1.01.1978 r. do 1.04.1979 r. pilarzem, od 2.04.1979 r. przekrawaczem forniru, pomocnikiem w produkcji drzewnej i stolarzem, a od 1.01.1988 r. stolarzem maszynowym.

Rada Ministrów na mocy rozporządzenia z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uznała 17 prac w leśnictwie, przemyśle drzewnym i papierniczym (Dział VI) za prace w takich warunkach. Jedną z takich prac jest klejenie z użyciem klejów zawierających rozpuszczalniki organiczne. W procesie produkcji mebli używa się różnych klejów, farb i lakierów. Jednak nawet dziecko wie, że klej służy do łączenia materiałów a farby i lakiery do malowania.

Na okoliczność pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach Sąd przesłuchał 3 świadków, którzy z nim pracowali.

Z. Z. zeznała, że w Zakładach (...) pracowała 15 lat. W angażu miała zapisane, że jest lakiernikiem. Wg niej wnioskodawca także zajmował się lakierowaniem płyt. Praca przekrawacza forniru polegała na cięciu gilotyną forniru.

Wg S. M. przekrawacz łączył fornir z płytą przy pomocy kleju (mocznika). Do lakierowania płyt służyła specjalna maszyna.

W. K. zeznał, że Zakłady (...) miały trzy zakłady. W zakładzie przy ul. (...) produkowano meble szkolne i meble dla ludności. Także on potwierdził, że przekrawacz forniru ciął fornir na gilotynie a nie zajmował się jego klejeniem a także, że do lakierowania służyła specjalna maszyna. Pracownicy w lakierni pracowali 2 – 3 lata a później przechodzili na inne stanowisko. Tak było też w przypadku wnioskodawcy.

Na podstawie zeznań świadków Sąd uznał, że W. D. w Zakładach (...) pracował w szczególnych warunkach najwyżej 3 lata. Jego twierdzenia dotyczące pracy w takich warunkach przez cały okres zatrudnienia są całkowicie gołosłowne i zostały stworzone na potrzeby niniejszej sprawy.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych :

1. ubezpieczonym mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 / 60 lat/, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1.01.1999 r.) osiągnęli:

a) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat (15 lat),

b) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (25 lat)

Emerytura, o której mowa w ust. 1 przysługuje pod warunkiem nie - przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Wg art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu ustawy za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagające wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo swoje lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny uprawniający do przejścia na wcześniejszą emeryturę, rodzaje prac i stanowisk oraz warunki na których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury, zgodnie z art. 32 ust. 4 ustawy ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepisami dotychczasowymi regulującymi warunki do uzyskania wcześniejszej emerytury jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43 z późn. zm.).

Na mocy art.184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli oba warunki dotyczące zatrudnienia spełniał w dniu 1 stycznia 1999r.

W ocenie Sądu, W. D. nie legitymował się 1.01.1999 r. wymaganym stażem w szczególnych warunkach i dlatego jego odwołanie podlegało oddaleniu na mocy art.477¹⁴ § 1 kpc.